

1

Tohle je popis poslední vraždy, kterou kdy detektivní klub vyřeší.

Jmenuju se Hazel Wongová a jsem zdrcená. Myslela jsem si, že se nikdy nic nezmění, ne doopravdy, ne mezi mnou a mou nejlepší kamarádkou Daisy. Zbytek světa by se klidně mohl vychýlit ze své vlastní osy a roztříštit jako vánoční ozdoba, ale nás by se to stejně nedotklo. Koneckonců jsme byly Wellsová a Wongová. Byly jsme detektivní klub a vždycky jsme triumfovaly.

Ale teď chápu, že jsem se lapila do léčky Daisyina smýšlení. Její hlas a ten můj se v mé hlavě tak promíchaly, že těžko rozpoznám, který je který, dokud se nezastavím, abych se nad tím zamyslela. A já se nechci zastavovat, ne kvůli tomuhle. A kromě toho, Daisy mi slíbila – slíbila mi –

Už bych měla být dost stará na to, abych věděla, že se sliby porušují, že nikdo není v bezpečí a že mýtus Daisy

Wellsové, dívky, která dokáže čelit smrtelnému nebezpečí bez jediného zkřiveného vlásku, je jen to. Mýtus.

Tenhle zápis začínám den před Štědrým večerem v Daisyině domě, Fallingfordu. Když jsem tady byla na Vánoce naposledy, v každém krbu plápolal oheň, vedle hlavního schodiště se tyčil nádherně nasvícený vánoční strom a Hetty, služebná Wellsových, roznášela voňavé kouřící talíře s masovými koláči. Ale tyhle Vánoce jsou jiné. V domě je zima a jaksi pořád šero, ať už Chapman s Hetty zažehnou svíček a lamp sebevíc. Kuchařka paní Dohertyová spálila masové koláče, a dokonce i psi vypadají ztrápeně. Moje mladší sestřička May se je pokouší krmit suchary, ale oni ji ignorují, a tak na ně křičí.

„Myslím, že nenávidím Vánoce,“ řekne moje druhá sestra Rose a já s ní souhlasím.

Jenže teď nechci psát o Anglii, ale o Egyptu: o jeho širém světle, slunečním třpytu na Nilu, hučení a chrčení výletní lodi pod mýma nohama – a o Daisy. Od chvíle, kdy jsme vešly do té kajuty a uviděly krev, jsem si myslela, že tohle bude jen další strhující případ, další hádanka k rozluštění, ale teď vidím, jak jsem se mýlila. Odkládala jsem zápis tohoto případu, ale nyní, konečně, bych se chtěla vrátit k těm posledním dnům – k naší poslední záhadě – a znovu s ní pobýt.

Možná ji takhle dokážu zase přivést k životu.